

Molens De Hoop in Abbenbroek: vergane glorie

door Wim Huibers

Abbenbroek — Vergane glorie.
Deze — minder vleiende — uitdrukking is van toepassing op korenmolens de Hoop in Abbenbroek. De stenen romp staat er nog wel goed bij, maar verder is het huilen geblazen.

De latten van de wieken zijn verdwenen. Alleen de vier roeden priemen kaal en scherp de lucht in. Maar dat is nog niet het ergste. De kap vertoont gaten en loszittende, half vergane planken. De tand des tijds heeft er flink aan geknaagd.

„Er begint zo langzamerhand een gevaarlijke situatie te ontstaan”, zegt eigenaar Frans Zandijk (51), die een graan- en veevoederhandel heeft. „Met de laatste storm zijn er al een paar stukken hout naar beneden gekomen. Gelukkig kwamen ze het weiland in en werd er niemand geraakt, maar het had ook anders kunnen zijn”.

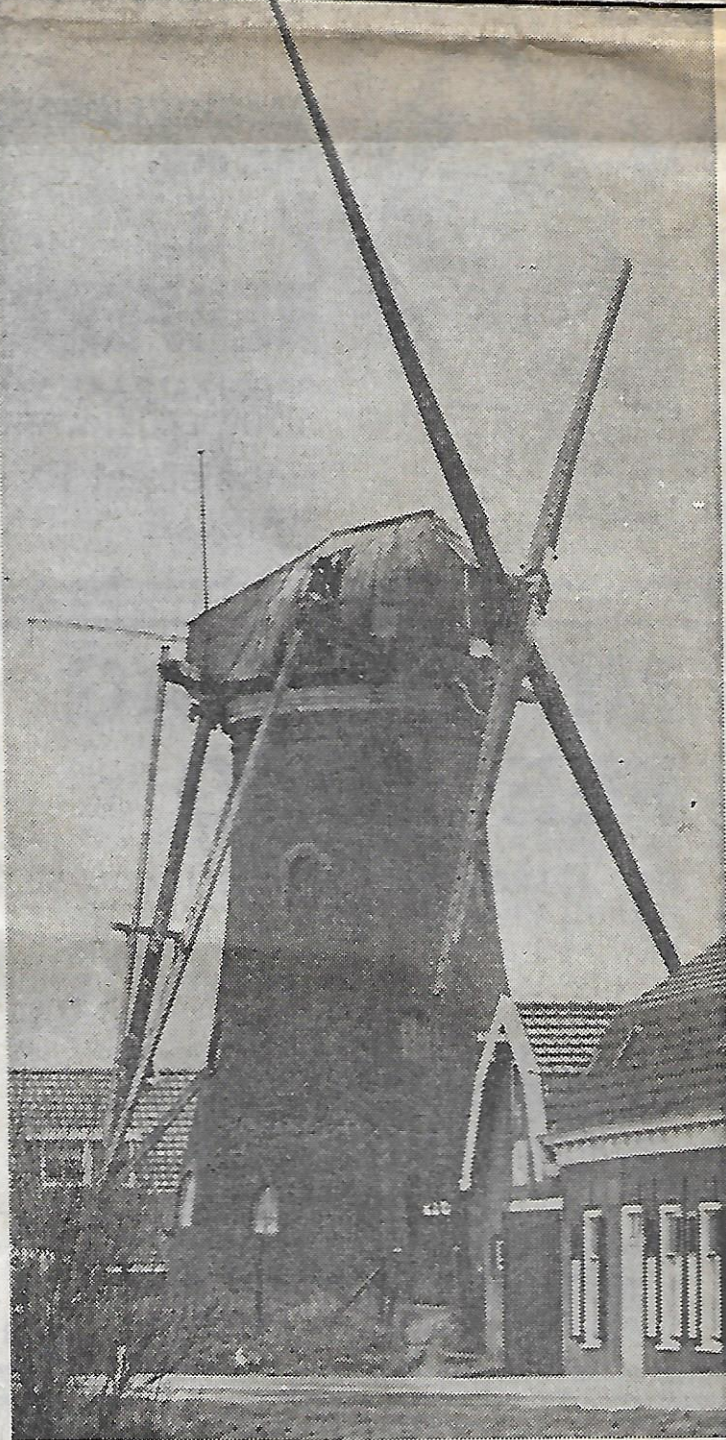
Frans Zandijk heeft helaas gelijk. Het is duidelijk te zien dat sommige stukken van de molenkap los zitten. Over een poosje is er niet eens een harde storm nodig. Dan is een normale wind al voldoende om de half verrotte stukken plank naar beneden te krijgen. Een extra gevaarlijke situatie, want de molen staat vlak aan de Gemeenlandsedijk, onderdeel van de weg naar Zuidland. Behalve auto's en brommers, komen er ook regelmatig voetgangers langs.

Voor deze korenmolen van het type grondzeiler werd de eerste steen gelegd op 9 december 1842 door Hendrik J. Bubberman. Dat vermeldt een gevelsteen, die aan de noordzijde van de molen is ingemetseld.

De huidige eigenaar, Frans Zandijk, heeft de molen en ook het graan- en veevoederbedrijf overgenomen van zijn vader, die in 1967 overleed. Vader Zandijk is 54 jaar molenaar geweest. Tot de dood van zijn vader heeft Frans Zandijk negen jaar lang met hem samengewerkt.

Ondanks de gebreken aan de molen is hij nog steeds bedrijfsklaar. Deze uitdrukking betekent dat aan de oorspronkelijke inrichting van de molen niets veranderd is. In bedrijf is De Hoop al jaren niet meer. Frans Zandijk gebruikt de molen alleen nog maar als opslagplaats voor de zakken veevoeder.

Hij vertelt ons dat de molen vroeger drie koppels maalstenen heeft gehad. Een koppel bestaat uit een vastliggende molensteen

die looper wordt genoemd. Daaroverheen draait de maalsteen, die door de wieken — via allerlei overbrengingen — in beweging wordt gebracht. De laatste jaren dat de molen nog in bedrijf was maakte de molenaar gebruik van een hamermolen met electromotor als hulpmotor. In de molen is nog steeds één koppel stenen aanwezig.

Of de molen ooit weer — voor toeristen — zal gaan draaien, is moeilijk te zeggen. Hij valt on-

der Monumentenzorg en wat deze instantie voor plannen deze instantie voor plannen heeft is niet duidelijk. Voorlopig vindt Frans Zandijk het meest urgent, dat de half vergane kap wordt verwijderd en afgedekt met zeildoek.

Bezichtiging van de molen wordt moeilijk, want hij staat vol met zakken. Overigens heeft Frans Zandijk er niet het minste bezwaar tegen als een belangstellende even het hoofd om de hoek van de deur steekt.